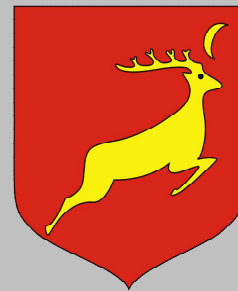

Wieści znad Orzyca e-Wieści

Nr 1(57)

ISSN 2080-024X

styczeń 2012 rok

wersja dostępna tylko w internecie

www.tpkz.pl

www.naszkrasnosielc.tpkz.pl

Wprowadzenie

100 lat parafii Drażdzewo

Zapamięta na długo,
Kto był tego świadkiem,
Wszak rocznice stulecia
Są niezwykle rzadkie.

Z dniem 1 stycznia 1911 roku utworzona została parafia w Drażdzewie. Od dnia tego minął wiek i rok cały, zatem rok miniony 2011 był okresem rocznicowym, w którym parafianie drażdżewscy starali się podsumowywać i czcić to wydarzenie jako wdzięczność Bogu

i dowód siły swojej wspólnoty.

Jedną z form godnego zamknięcia obchodów 100-lecia parafii stało się wystawienie w dniu 18 grudnia 2011 roku w niedzielne popołudnie sztuki autorstwa Tadeusza Kruka pt. „Jubileusz”. W spektaklu, który odbył się w gościnn-

Zdjęcie dokumentujące premierę sztuki pt. Jubileusz ...

Prezentacja wykonawców

nych progach miejscowej szkoły podstawowej, po obydwu stronach sceny udział wzięły blisko dwie setki osób. Skupienie widzów, zaangażowanie aktorów, cisza przeplatana opowieściami o ludziach, którzy już odeszli, i śpiewy – wszystko to zamykały częste, gromkie i szczerze oklaski. Dzięki zaangażowaniu pracowników i uczniów Szkoły, chóru parafialnego, orkiestry dętej z Pienic oraz wielu, wielu parafian widzowie mogli prześledzić dzieje parafii od chwili jej powstania po dzień dzisiejszy, wsłuchując się w nią jak w opowieść o sobie samych.

Wprowadzenie do uroczystości płynące z ust Pani Beaty Heromińskiej – dobrej i życzliwej duszy tego przedsięwzięcia, skupiło uwagę przybyłych, by przejść następnie w nienaganną narrację nauczycielskiego duetu: Justyny Zysk i Dariusza Wierzbickiego. Dzieci drażdżewskiej szkoły pod kierunkiem nauczycieli: Anieli Szewczak, Hanny Kęszczyk, Anny Zega i Artura Kozłowskiego, przy zaangażowaniu Pani Dyrektorki Barbary Kluczek i pozostałych pracowników szkoły, chóru parafialnego pod opieką organisty – Tadeusza Kęszczyka na tle dekoracji uczynionych umysłem i ręką Joanny Tubis-Flak – pozostanie na zawsze w pamięci obecnych, a za sprawą dokumentacji fotograficznej i nagrania filmowego wykonanych ręką Artura Stanisława Płoskiego – również potomnych.

Reżyserii tego przedsięwzięcia podjął się autor scenariusza – Tadeusz Kruk, przy chętniej współpracy nauczycieli, szczególnie Hanny Kęszczyk i Anieli Szewczak oraz dzieci naszej szkoły. Tydzień trwające próby przyniosły zamierzony cel. Pozwólcie Państwu, że z szacunku dla tej pracy wymienię wszystkie uczestniczące w niej osoby, wraz z rolami jakie grały: Klaudia Skowrońska – babcia, Sebastian Tański – dziadek, Daria Kruk – wnuczka, Szymon Zadrożny – dziedzic, Daniel Kęszczyk – brat dziedzica, Karolina Flak – biskup, Artur Róziecki – proboszcz, Szymon Zadrożny – ministrant. Dalej jako dyskutanci: Sandra Pliszka, Wiktoria Ogonowska, Aleksandra

ZAPROSZENIE

W niedzielę 18 grudnia 2011 r. o godz. 15.00
w sali gimnastycznej w Drażdżewie
zostanie wystawiona sztuka

pt. JUBILEUSZ

obrazująca stuletnie dzieje parafii Drażdżewo.

Po spektaklu będzie możliwość podzielenia się również spostrzeżeniami
o ostatnich publikacjach dotyczących parafii Drażdżewo.

Wszystkich miłośników tej formy przekazu lokalnej historii
zapraszają
Organizatorzy

Romanowska oraz Martyna Rutkowska. Gospodarze: Szymon Larenta, Patryk Pochoda, Paweł Dudek; jako parafianie: Patrycja Fąk, Weronika Biedrzycka, Sandra Kisielewska, Julia Pochoda i Eliza Dudek. Uczennicę przedstawiała Alicja Grabowska, a statystami były przedszkolaki - Joanna i Marta Kacprzyńskie i Karol Płoski.

Ramą dźwiękową były wypowiedzi prowadzących spektakl: Justyny Zysk i Dariusza Wierzbickiego, a akcentami rozdzielającymi poszczególne lata i dekady trwania parafii utwory muzyczne w wykonaniu chóru parafialnego w składzie: Stanisław Bakula, Andrzej Dąbrowski, Danuta Dudek, Janina Fąk, Włodzimierz Gajek, Elżbieta Heromińska, Anna Kacprzyńska, Zofia Kacprzyńska, Hanna Kęszczyk, Wanda Olbryś, Joanna Pochoda, Barbara Pukas, Jolanta Róziecka, Wacława Skrobecka, Alina Szytych Anna Szytych Lech Szytych pod kierunkiem Tadeusza Kęszczyka

oraz chóru szkolnego w składzie: Weronika Biedrzycka, Eliza Dudek, Paweł Dudek, Patrycja Fąk, Paulina Fąk, Karolina Flak, Alicja Grabowska, Daniel Kęszczyk, Sandra Kisielewska, Daria Kruk, Szymon Larenta, Weronika Ogonowska, Sandra Pliszka, Julia Pochoda, Patryk Pochoda, Aleksandra Romanowska, Artur Róziecki, Martyna Rutkowska, Klaudia Skowrońska, Sebastian Tański, Szymon Zadrożny pod kierunkiem Hanny Kęszczyk. Solowy występ Julci Pochody świadczy o rodzącym się talencie muzycznym. Uroczystość uświetniła młodzieżowa orkiestra dęta z Pienic w składzie: Daniel Grzegorzczak, Łukasz Grzegorzczak, Karolina Wilkowska, Albert Wilkowski, Michał Wilkowski, Rafał Wilkowski, Monika Zaleska, Mariusz Zaleski.

Inicjatorem i motorem całego przedsięwzięcia był mieszkaniec Drażdżewa Małego – Tadeusz Kruk. To i inne jego przedsięwzięcia w obszarze kultury w okresie minionych kilku lat są niecodziennym, wartym najwyższej pochwały zjawiskiem społecznym. Warto to docenić, tym bardziej że działania te są w całości bezinteresowne. Pan Tadeusz znalazł też grupę ludzi chcących wspomóc go w tym działaniu. Wszystkim tym osobom szczerze dziękuję. Wasza obecność na spektaklu, Wasze dobre słowo, Wasza życzliwość są najlepszym dowodem, że ta społeczność, Drażdżewski Kościół, tak jak zasłużył 100 lat temu na własną parafię, tak dalej na nią zasługuje.

Szczęść Boże.

Sławomir Rutkowski

PS - Dokumentacja filmowa i fotograficzna całego spektaklu uwieczniona została na płycie DVD.

Kościół parafialny w Drażdżewie. Rok 1924

Zabytkowy kościół z XVIII w., przeniesiony z Krasnosielca do Drażdżewa ok. 1800 r. Do 1910 r. pełnił rolę tzw. kaplicy myśliwskiej, a w latach 1911-1997 był kościołem parafialnym

JUBILEUSZ
100-lecia parafii
pod wezwaniem św. Izydora
w Drażdżewie
1911-2011

Przedstawienie
w 3 aktach

Drażdżewo Małe,
listopad 2011

OSOBY:

Babcia
Dziadek
Wnuczka
Dziedzic
Brat dziedzica
Biskup
Proboszcz
Ministrant
Dyskutant I
Dyskutant II
Dyskutant III
Dyskutant IV
Gospodarz I
Gospodarz II
Gospodarz III
Głos z tłumu I
Głos z tłumu II
Parafianin I
Parafianin II
Parafianin III
Parafianin IV
Parafianin V
Uczennica
Statyści oraz
Narrator
Chór
Orkiestra

Premiera odbyła się w dniu 18 grudnia 2012 roku na sali gimnastycznej Publicznej Szkoły Podstawowej w Drażdżewie.

AKT I

Scena 1.

W drodze na roraty

NARRATOR

- Jest grudzień 1910 roku, czas Adwentu. Grupa wiernych z Bud Prywatnych zmierza nad ranem na roraty do macierzystego kościoła w Krasnosielcu. Wówczas wszyscy okoliczni mieszkańcy, a przynajmniej zdecydowana ich większość, używali pierwotnej, i znacznie krótszej nazwy - Sielec lub Silc.

BABCIA

- Józia, słyszysz te dzwony? Już Silc niedaleko. Teraz to na pewno zdążymy na roraty. Codziennie obaj księża odprawiają razem.

WNUCZKA

- Ci sami księża od zawsze, tak dziadku?

DZIADEK

- Ksiądz proboszcz Adolf Białokoz ten sam od kilkunastu lat, ale wikarych biskup zmienia często. Poprzednio był to ks. Bronisław Waszul, po nim przyszedł niedawno ks. Władysław Żbikowski.

Dziadkowie z wnuczką w drodze na roraty

CHÓR i idący śpiewają *Kiedy ranne wstają zorze*

W oddali słysząc bicie dzwonów kościelnych

WNUCZKA

- Babciu, a jak daleko jest z Bud do Silca, bo mnie już nogi bołą?

Występ chóru parafialnego

BABCIA

-Od nas z Przysieków, z końca wsi, przez Małą Wólkę, Raki i Przytuły to będzie z 10 wiorst. My mamy najdalej do kościoła. Naprawdę to cię nogi zabolą, jak pójdziemy we wrześnieu na odpust do Świętej Rozalii.

WNUCZKA

- A to daleko? A ty, babciu, ile razy byłaś na odpuscie u świętej Rozalii?

BABCIA

- Czy to daleko..., to aż za Szelkowem. Będzie pewnie ze 30 wiorst. Co rok chodzę, od zawsze. Ile razy? A kto by to zliczył... Idzie się i już - na noc. Do Rozalii na początku wrześniea, a na Święte Miejsce to na Zielone Świątki i Matkę Boską Siewną.

WNUCZKA

- Dziadku, a bliżej dla nas nie ma kościoła?

DZIADEK

- Jest w Dąrdźewie kaplica myśliwska, blisko dworu, niedaleko Orzyca, ale tam odprawia się rzadko, nieraz tylko dla pana dziedzica i jego gości, jak zjadą na polowanie. Jedynie raz w roku, zaraz we wtorek po Wielkanocy, księża z Silca odprawiają rezurekcję dla wszystkich z okolicy. A tak to się chodzi, co niedziela i święta, do Silca. A w Adwencie, tak jak dzisiaj, trzeba wyruszyć jeszcze w nocy... Już niedługo niektórzy będą mieli bliżej...

WNUCZKA

- O czym to mówisz, dziadku?

Zasłuchana widownia

DZIADEK

- A bo nowy biskup z Płocka zgodził się, żeby od Nowego Roku była w Dąrdźewie parafia. Ogłosił to w zeszlą niedzielę z ambony nasz ks. proboszcz Białokoz.

WNUCZKA

- Naprawdę?! To i my będziemy mieć dużo bliżej!

DZIADEK

- Tak, to święta prawda. Ale na razie nas to nie dotyczy. Dąrdźewiaki od dawna starali się o odłączenie od parafii w Silcu. Poparł ich ostatnio nawet sam dziedzic Białowiejski.

CHÓR i idący kontynuują śpiew *Kiedy ranne wstają zorze*

Scena 2.

U dziedzica Józefa Mariana Białowiejskiego

NARRATOR

- Rzeczywiście, w sprawie poparcia starań o utworzenie parafii w Dąrdźewie inicjatorzy przedsięwzięcia zwrócili się do miejscowego dziedzica Mariana Józefa Białowiejskiego.

DZIEDZIC

- Z czym przybywacie, mości gospodarze? Mówcie, a śmiało.

GOSPODARZ I

- Jaśnie Panie, wstaw się za nami u Jego Ekscelencji biskupa Nowowiejskiego w Płocku, żeby wysłuchał próśb naszych o ustanowienie u nas parafii. Starania poczynaliśmy już za Jego poprzednika śp. biskupa Apolinarego Wnukowskiego...

GOSPODARZ II

- Wszak mamy tu, Jaśnie Panie, już od ponad stu lat tę piękną kaplicę. Ostatnimi laty solidnie ją wyremontowaliśmy. Szkoda, że nie w pełni jest wykorzystana.

GOSPODARZ III

- I daleko od nas do Silca, Jaśnie

Panie. Mamy wszak po kilka wiorst, a nie zawsze dopisuje zdrowie. I nie nasze lata na takie długie wyprawy.

GOSPODARZ I

- Tu, Jaśnie Panie, wszyscy mieliby bliżej. No i byli by u siebie!

DZIEDZIC

- Dołączam się do próśb waszych. Zrobię co do mnie należy. Porozmawiam z księdzem proboszczem Białokozem, z księdzem dziekanem Fijałkowskim z Makowa, no i z samym Jego Ekscelencją biskupem Nowowiejskim.

Cóż Ci, Jezu, damy w wykonaniu orkiestry dętej.

Powitanie biskupa

Scena 3.

Spotkanie z biskupem plockim Antonim Julianem Nowowiejskim

CHÓR *Oto jest dzień*

W trakcie śpiewu wchodzi biskup Antoni J. Nowowiejski w asyście ministranta

NARRATOR

- Dziedzic Białowiejski słowa dotrzymał. Problemem zainteresował wszystkich Decydentów, w tym biskupa Nowowiejskiego, który osobiście przybył do Drąždżewa, w celu rozpoznania sprawy na miejscu. W imieniu drąždżewian przemówił Julian Białowiejski, brat dziedzica.

BRAT DZIEDZICA

- Najdostojniejszy Arcypasterzu! Witamy Cię przed kaplicą myśliwską w Drąždżewie. Znanie Ci są doskonale nasze prośby o ustanowienie parafii. Zobacz, Arcypasterzu, jaki tu mamy przepiękny kościółek, w uroczym miejscu! Zwróć uwagę na te rzesze wiernych. Popatrz na te dzieci i tych staruszków, dla których jest za daleko chodzić do kościoła w Krasnosielcu. A i dla nas zdrowych i sprawnych, przejście tych kilku wiorst stanowi niekiedy, przy złej pogodzie i błotnistych lub zaśnieżonych drogach, poważny problem. Dlatego błagamy Cię, w imieniu mieszkańców Drąždżewa, Karolewa, Zwierzynca i Wólki Drąždżewskiej, abyś przysłał nam tu księdza, abyśmy mieli tu swoją parafię.

Scena 4.

W kościele w Krasnosielcu

NARRATOR

- Jest druga niedziela Adwentu 1910 roku, 4 grudnia, wspomnienie św. Barbary. Ks. prob. Adolf Białokoz podaje ogłoszenia parafialne, a wśród nich następujące:

PROBOSZCZ

- Drodzy parafianie krasnosielccy. Z Kurii Biskupiej w Płocku nadeszła doniosłej wagi informacja, którą niniejszym przekazuję: „Na mocy dekretu biskupiego od 1-ego stycznia 1911 r. otwiera się filiał samoistny w Drąždżewie, do którego będą należały wsie: Drąždżewo, Karolewo, Zwierzyniec i Wólka Drąždżewska. Filiał ten tworzy się w parafii Krasnosielckiej”. (oklaski) Od siebie dodam jeszcze, że administratorem nowej placówki duszpasterskiej został mianowany dotychczasowy nasz wikariusz, obecny tu ksiądz Władysław Zbikowski. (oklaski)

NARRATOR

- W ten sposób Jego Ekscelencja biskup płocki Antoni Julian Nowowiejski, uczynił zadość kilkuletnim zabiegom mieszkańców Drąždżewa i okolic o ustanowienie parafii.

CHÓR *Dzięki, o Panie, składamy dzięki*

Spotkanie z biskupem

BISKUP

- Widząc waszą gorliwość i przywiązanie do Kościoła świętego oraz głęboki szacunek i umiłowanie ziemi rodzinnej, obiecuję wnikliwie rozpatrzyć przedstawioną prośbę. Stosowny dokument otrzymacie z Kurii Biskupiej. Bądźcie dobrej myśli. Zostańcie z Bogiem.

Biskup, żegnając się ze zgromadzonymi,

odchodzi

GŁOS Z TŁUMU I

- Taki młody, a jak pięknie mówił do biskupa.

GŁOS Z TŁUMU II

- Pięknie i do rzeczy. Chyba i biskupowi się spodobało.

CHÓR *Z tej biednej ziemi*

Ogłoszenie dekretu o erygowaniu parafii w Drąždżewie

AKT II

Scena 1.

Proboszczowie parafii Drażdżewo w latach 1911-1945

Podczas narracji prezentowane są portrety wymienianych księży proboszczów i fotogramy nawiązujące do omawianych kwestii

Ks. Władysław Żbikowski (1856-1931),
prob. 1911-1912

Ks. Bronisław Waszul (1880-1947),
prob. 1912-1920

Ks. Waław Krauze (1886-1971),
prob. 1920-1928

NARRATOR

Pierwszy proboszcz ks. Władysław Żbikowski kierował nowo powstałą parafią Drażdżewo zaledwie półtora roku. Jego zasługą jest przeprowadzenie podstawowych spraw organizacyjnych, takich jak założenie ksiąg metrykalnych, wyposażenie świątyni w niezbędne paramenty, urządzenie cmentarza grzebalnego, zakup trzech dzwonów i budowa plebanii (drewniany budynek odkupiono od parafii Nowa Wieś k. Ostrołęki).

Ks. Władysław Żbikowski zm. 22 grudnia 1931 r. w wieku 75 lat; spoczywa na cmentarzu w Łukomiu, w pow. sierpeckim.

NARRATOR

Następcą ks. Żbikowskiego na probostwie w Drażdżewie został we wrześniu 1912 r. ks. Bronisław Waszul. Z zapałem kontynuował dzieło poprzednika w zakresie pełnej organizacji nowej parafii, a w tym: zakup ziemi ornej, wzniesienie budynków gospodarczych, założenie sadu, zadrzewienie terenu. W Drażdżewie, wspólnie z parafianami doświadczał tragicznych skutków pierwszej wojny światowej. Odczuł boleśnie grabież dzwonów kościelnych. Był gospodarzem pierwszej wizytacji kanonicznej, którą przeprowadził w 1919 r. J.E. abp Antoni J. Nowowiejski. Za czasów ks. Waszula, po przyłączeniu Bud Prywatnych i Elżbiecina, liczba wsi tworzących parafię wzrosła do dziewięciu, i tym samym ukształtował się jej dzisiejszy obszar i granice. Od połowy 1915 r. wprowadzono do ksiąg parafialnych język polski. Wówczas też parafia Drażdżewo przeszła z dekanatu makowskiego do dekanatu przasnyskiego.

Ks. Bronisław Waszul zm. 7 kwietnia 1947 r. w wieku 67 lat; spoczywa na cmentarzu w Lubielu, w pow. wyszkowskim.

NARRATOR

Trzecim proboszczem parafii Drażdżewo w kwietniu 1920 r. został ks. Waław Krauze. W 1926 r. był gospodarzem drugiej wizytacji kanonicznej, którą przeprowadził J.E. abp Antoni J. Nowowiejski. Zorganizował pierwsze w historii parafii Drażdżewo, uroczystości prymicyjne ks. Wincentego Walendziaka w 1928 r. Był pomysłodawcą rozbudowy kościoła (realizacja nie doszła do skutku) i współzałożycielem Ochotniczej Straży Pożarnej w Drażdżewie i pierwszym prezesem jej Zarządu. W Drażdżewie przeżywał wojnę polsko-bolszewicką 1920 r. Na kilka tygodni opuścił parafię, przebywając w Warszawie. Powrócił, gdy nastąpił spokój i warunki do normalnej pracy. Podczas drugiej wojny był więziony w obozie koncentracyjnym w Dachau (nr obozowy 67625). Ks. Waław Krauze zm. 23 października 1971 r. w wieku 85 lat; spoczywa na cmentarzu w Myszyńcu.

Ks. Julian Tyszka (1866-1938), prob. 1928-36

NARRATOR

- Z początkiem września 1928 r. proboszczem parafii Drądzewo został ks. Julian Tyszka.

Był inicjatorem i organizatorem budowy na placu przykościelnym w Drądzewie monumentalnego pomnika, ku czci poległych powstańców, w 65. rocznicę wybuchu powstania styczniowego. Spoczyły pod nim szczątki powstańców, m.in. Edwarda Rolskiego, Adama Motylowskiego, Adama Józwiaka i Roberta Gutkowskiego. A gdy pomnik został już ukończony, odbyło się jego poświęcenie - wielka, wspaniała uroczystość całej parafii. Nad białą tablicą z napisem „Poległym powstańcom wdzięczni Rodacy 1863-1928” wznosił skrzydła do lotu Orzeł Biały w koronie. Uczniowie, pod kierunkiem nauczycieli, przygotowali okolicznościową akademię. Z licznych wierszy wówczas deklamowanych przypomnijmy fragment jednego z nich:

UCZEŃ

W listopadowym słońcu
bawią się małe dzieci:
Kiedyż ten Orzeł Biały
naprawdę już przyleci?
Podnoszą główki płowe
i śmieją się z radości,
a Orła wciąż nie widać
z błękitnej wysokości.

Ks. Edmund Rzewnicki (1898-1943),
prob. 1936-1943

NARRATOR

- W 1929 r. ks. proboszcz był gospodarzem, drugich w historii parafii Drądzewo, uroczystości prymicyjnych ks. Antoniego Kuśmierczyka.

Ks. Julian Tyszka zm. 11 września 1938 r. w wieku 72 lat; spoczywa na cmentarzu w Mochowie, w pow. sierpeckim.

NARRATOR

- Wraz z nowym rokiem 1936 pracę duszpasterską w parafii Drądzewo rozpoczął jej piąty proboszcz ks. Edmund Rzewnicki. W 1937 r. zorganizował pierwsze w dziejach parafii Misje święte. Podjął zamiar budowy kościoła wysunięty przez ks. Krauzego. Zwieziono 60m³ drewna (budulec podarowała księżna Maria z Krasieńskich Czartoryska), wykonano kilkanaście tys. cementowych pustaków, zebrano pewną sumę pieniędzy. Niestety, ambitne plany zniweczyła wojna. Podczas okupacji ks. prob. był szykanowany i więziony za prowadzenie działalności duszpasterskiej. Bole-

Ks. Aleksander Sadowski (1903-1978),
prob. 1943-1945

śnie przeżył dewastację kościoła i jego otoczenia, w tym rozebrany parkan oraz zabór dzwonnów. Coraz bardziej zapadał na wątłym zdrowiu.

Ks. Edmund Rzewnicki zm. 30 lipca 1943 r. w wieku 45 lat; spoczywa na cmentarzu w Drądzewie.

NARRATOR

- Od sierpnia 1943 r. przez półtora roku parafią Drądzewo kierował ks. Aleksander Sadowski.

W pierwszych latach okupacji był szykanowany, więziony i rugowany z parafii Radziki. Dlatego pracę duszpasterską w Drądzewie prowadził w znacznie ograniczonym zakresie. Po wojnie powrócił do swojej opuszczonej placówki.

Ks. Aleksander Sadowski zm. 22 stycznia 1978 r. w wieku 75 lat; spoczywa na cmentarzu w Skrwilnie, w pow. rypińskim.

CHÓR *Sutanna*

Podkład muzyczny

Chór parafialny podczas antraktu

AKT II

Scena 2.

Wspomnienie o księdzu proboszczu Stefanie Morce i parafii w jego czasach.

NARRATOR

- W 1945 roku administratorem, a następnie proboszczem parafii Drążdżewo został dotychczasowy wikariusz krasnosielcki ks. Stefan Władysław Morko.

PARAFIANIN I

- Wprawdzie mamy czerwiec 1974 roku, ale cofnijmy się w czasie do roku 1945. Kończy się zawierucha wojenna. Krwawią jeszcze świeże, bolesne rany zadane narodowi polskiemu. Jednak powoli budzi się życie w zniewolonej ojczyźnie. W tak dramatycznej scenarii, ksiądz Stefan Morko rozpoczął posługę duszpasterską w Drążdżewie. Przybył ks. prob. do Drążdżewa, i co zastał?

PARAFIANIN II

- Przybył do Drążdżewa w poniedziałek 5 marca 1945 r. Zastał kościół zdemolowany wewnątrz, pozbawiony całkowicie bielizny kościelnej i niezbędnych szat liturgicznych. Wokół kościoła stopy gruzu z rozebranego przez Niemców parkanu cmentarnego. Na placu przykościelnym rowy i okopy strzeleckie pełne śmieci. Plebania i wszystkie budynki gospodarskie prawie bez dachów, a właściwie z dachami krytymi w mozaikę: z gontów, papy, blachy, desek i słomy - a przez to wszystko razem, w czasie deszczu, ciekło jak przez sito.

PARAFIANIN III

- I jak sobie z tym poradził, gdy parafianie byli w podobnie tragicznej sytuacji?

PARAFIANIN IV

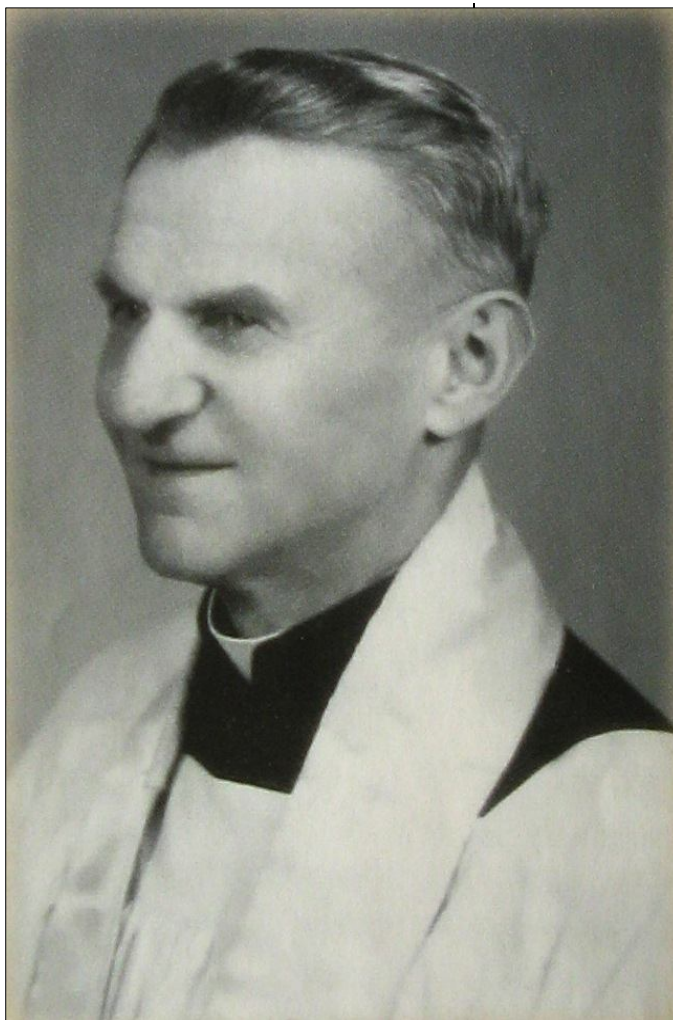
- O swoich trudnych początkach w Drążdżewie, z perspektywy przepracowanych tutaj lat, mawiał krótko: Przybyłem, zobaczyłem, a z Bożą pomocą udało się trudności przezwyciężyć. I te materialne, i te duchowe. Przy pokonywaniu pierwszych z wydatną pomocą spieszyli właśnie sami parafianie, dzieląc się przysłowiowym ostatkiem oraz członkowie ich rodzin, głównie zza oceanu. Spośród tych ostatnich wymieniał zwykle kilku: Wawrzyniec Gołaszewski, Jan Perdian, ks. Stanisław Grabowski. Cytował podtrzymujące go na duchu i budujące słowa z korespondencji z nimi, np. „Jeżeli bym mógł jeszcze coś pomóc, to zawsze będę do pomocy Wielebnemu Proboszczowi” czy zapewnienie drugie: „Chciałbym czymś przyczynić się do chwały Drążdżewa”. Z kolei Wojenne zaniedbania w sferze duchowej postanowił nadrobić poprzez duszpasterską pracę od podstaw uwieńczoną przeprowadzeniem w 1948 r. Misji świętych.

PARAFIANIN I

- Misjom towarzyszyły zapadające głęboko w pamięć refleksyjne hasła...

PARAFIANIN II

- O, tak, pierwsze: „Ratuj duszę swoją” i drugie: „Czyś gotów na sąd Boży?” Jako duszpa-

Ks. Stefan Władysław Morko (1904-1974), prob. 1945-1974

sterz odpowiedzialny za powierzoną mu parafię musiał postawić wiernym, i sobie również, takie trudne pytania. Misje te i następne z 1963 r. spełniły swoją rolę i przyniosły spodziewane owoce. Po drugich misjach konsolidującą rolę odegrała również pieśń zatytułowana „Rodziną Bożą jesteśmy” przekazana przez księży misjonarzy i włączona do repertuaru chóru parafialnego.

skutecznej bezinteresownej pomocy potrzebującym, szczególnie w przypadkach chorób oczu i skóry?

PARAFIANIN II

- Pewnie tak. Powtarzał, że spieszenie z pomocą jest naszym chrześcijańskim obowiązkiem. Miłuj bliźniego jak siebie samego - więc jak mógł by postąpić inaczej?!

Zainteresowanie widowni

CHÓR lub solo *Rodziną Bożą jesteśmy*

PARAFIANIN III

- Skąd ks. proboszcz czerpał energię do licznych prac pozaduszpasterskich i realizacji różnych pasji, jak np. organizowanie przedstawień o tematyce religijnej, dogłądanie sadu, pasieki i całego gospodarstwa, ulubione wędkowanie czy znane powszechnie pogawędki z ludźmi i troska o zwierzęta?

PARAFIANIN IV

- Uważam, że pozytywne efekty jednych działań wyzwały bodźce do kolejnych poczyną, w tym do rozwijania zainteresowań i pasji twórczych ks. Morki. Zawsze towarzyszyła mu głęboka świadomość, że jest wzięty z ludzi, posłany do ludzi, i że powinien pracować z ludźmi dla wspólnego dobra.

PARAFIANIN I

- To stąd zapewne zamiłowanie ks. proboszcza do medycyny i niesienie

PARAFIANIN III

- Ale zabieg chirurgiczny z 1942 r. w wykonaniu ks. proboszcza, ratujący życie rannemu pilotowi do bezpiecznych nie należał...

PARAFIANIN IV

- Na pewno wtedy nie myślał o własnym zagrożeniu. Ten zaszczyt przez pogoń człowiek, ukryty w leśnej gęstwinie, wymagał natychmiastowej interwencji. Udało się.

PARAFIANIN I

- Zastanawiam się, ilu ludziom ks. proboszcz udzielił pomocy medycznej?

PARAFIANIN II

- Dokładnej liczby nie znał nawet sam ks. Morko. W Kronice na ten temat napisał, że w pierwszych czterech latach powojennych przewinęło się przez plebanię w Drażdżewie co najmniej 2 tysiące chorych. W innym miejscu napisał, że w ciągu 40 lat kapłaństwa Jego hobby było udzielanie porad chorym, szczególnie na choroby skórne, i że ta bezinteresowna praca dawała Mu wiele radości, powodowała wdzięczność ludzką, słowa uznania i pamięci.

PARAFIANIN III

- A propos Kroniki, dlaczego ją założył i tak skrupulatnie prowadził?

PARAFIANIN V

- Wyjaśnił to na jej wstępie, że w czasie działań wojennych w styczniu 1945 r. zaginęły wszelkie archiwalne dokumenty dotyczące ubiegłych dziejów parafii i kościoła w Drażdżewie. I, że jako proboszcz, i jako miłośnik historii uważał za swoją powinność odtworzyć dawne dzieje parafii i dokumentować wyda-

żenia bieżące. I tak upłynęło już 29 lat. „W kronice tej zostawiam część duszy” - napisał dwa lata temu.

PARAFIANIN I

- Ciekawe, które z wydarzeń, z czasów drażdżewskich, ks. Morko zapamiętał najbardziej?

PARAFIANIN II

- Przede wszystkim powszechną sympatię i życzliwość parafian - to pewne. Natomiast z wydarzeń ogólnoparafialnych i osobistych to niewątpliwie dwukrotne Misje św., 50-lecie parafii, wszystkie wizytacje biskupie, 25- i 40-lecie swojego kapłaństwa, śmierć matki i innych członków rodziny oraz pożar plebanii. Poza tym ze szczególnym sentymentem wraca do występów naszej orkiestry dętej. Zadebiutowała na Pasterce w 1957 roku! Grała pięknie, bo grała z sercem.

Serdeczna Matko w wykonaniu orkiestry dętej

PARAFIANIN III

- A dlaczego ks. prob. zrezygnował z dalszego probostwa w Drażdżewie?

PARAFIANIN V

- Na to pytanie odpowiedziałby może słowami Jana Kochanowskiego: Kochane zdrowie, nikt się dowie, jako smakujesz, aż się zepsujesz. Słowa niemal prorocze, czego doświadczył na własnej skórze. Wprawdzie kilka dni temu zrzekł się formalnie parafii drażdżewskiej na rzecz księdza Jerzego Bralskiego, ale nie zrezygnował z wcześniejszych planów i zamierzeń. Ostatnio np. rozpoczął budowę nowego parkanu wokół cmentarza grzebalnego...

Ks. Czesław Jerzy Bralski (1922-2004), prob. 1974-1980

NARRATOR

- Ukończenia tych prac ks. Morko już nie doczekał...

Zm. 17 sierpnia 1974 r. w wieku 70 lat; spoczywa na cmentarzu w Drażdżewie.

NARRATOR

- Następca ks. Morki na probostwie w Drażdżewie został ks. Czesław Jerzy Bralski.

Posługę duszpasterską rozpoczął od wyprawienia pogrzebu swemu poprzednikowi. O początkach pobytu w nowej parafii napisał: „Po pogrzebie ks. prob. Stefana Morki zaczęła się żmudna praca duszpasterska. Nie znałem ludzi i nie znałem zwyczajów tej parafii”.

Jednak dość szybko wtopił się w nowe środowisko, w którym pozostał do końca życia. Tu świętował jubileusze 25- i 50-lecia swojego kapłaństwa. Podczas 6 lat kierowania parafią Drażdżewo zorganizował Misje święte i zainicjował liczne prace remontowo-

konserwacyjne kościoła i budynków parafialnych.

Ks. Czesław Jerzy Bralski zm. 12 listopada 2004 r. w wieku 82 lat; spoczywa na cmentarzu w Drażdżewie.

Cisza w wykonaniu orkiestry dętej

Cisza w wykonaniu orkiestry dętej z Pienic w składzie: Daniel Grzegorzczak, Łukasz Grzegorzczak, Karolina Wilkowska, Albert Wilkowski, Michał Wilkowski, Rafał Wilkowski, Monika Zaleska i Mariusz Zaleski /nie wszyscy ww. na zdjęciu/

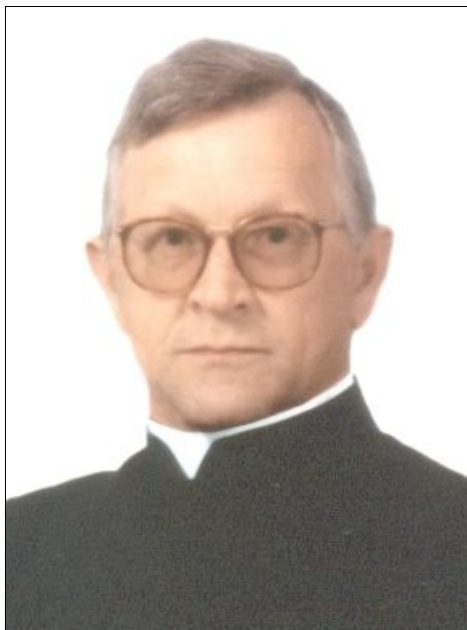
AKT III

Scena 1.

Plan budowy kościoła

NARRATOR

- Od września 1980 r. pracę duszpasterską w parafii Drądzewo rozpoczął jej obecny, dziewiąty proboszcz ks. Andrzej Groblewski.

Ks. Andrzej Groblewski, ur. 1941, prob. od 1980 - nadal

Zainicjował budowę domu parafialnego, budynków gospodarczych oraz modernizację plebanii. W latach 1993-97 zaangażował się w dzieło wznoszenia murowanej świątyni, a następnie w jej wyposażenie i wystrój oraz poprawę estetyki otoczenia (m. in. nowe parkany wokół kościoła, plebanii i cmentarza grzebalnego). W trosce o zachowanie dla potomnych dotychczasowego drewnianego kościoła, przekazał ów XVIII-wieczny zabytek wraz z dzwonnica do Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu. Był trzykrotnie gospodarzem Misji świętych i tyleż samo uroczystości prymicyjnych. Organizował autokarowe piel-

Podpisanie aktu erekcyjnego budowy kościoła w Drądzewie, 25 września 1994 r.

grzymki do sanktuariów maryjnych, m.in. do Częstochowy i Lichenia. Ks. prob. jest wicedziekanem dekanatu krasnosielckiego, dekanalnym duszpasterzem służby zdrowia i rolników i Asystentem kościelnym Szkolnego Koła Caritas. Posiada godność Kanonika Gremialnego Kapituły Kolegiackiej Myszynieckiej.

Początek lat 90-tych XX wieku - zebranie Rady Duszpasterskiej w sprawie budowy kościoła

DYSKUTANT I

- W ostatnim dziesięcioleciu udało się nam - poza sferą duchową, jak np. Misje św. i pielgrzymki - zrealizować kilka przedsięwzięć budowlanych: powstał funkcjonalny dom parafialny i budynki gospodarcze, nie licząc zadań pomniejszych. A teraz nadszedł czas na konkretne decyzje w sprawie kościoła. Na pewno wymaga remontu.

DYSKUTANT II

- Przez prawie dwieście lat jego istnienia u nas

czas zrobił swoje, więc gruntowny remont jest konieczny.

DYSKUTANT III

- Remont remontem, a może by wreszcie pomyśleć o budowie nowego? Plany naszych przodków przerwała wojna. Może nam się uda je zrealizować?

DYSKUTANT IV

- Na razie trzeba wyremontować stary, bo to i taniej i szybciej niż budowa nowego.

DYSKUTANT I

- Ale starania o pozwolenie na budowę można by podjąć już teraz. Z góry wiadomo, że trudności będzie co niemiara...

DYSKUTANT II

- ... i to - jak zawsze w takich przypadkach - głównie natury finansowej. Takiej małej parafii, jak nasza, trudno będzie udźwignąć wszystkie koszty.

DYSKUTANT III

- Na początek musimy zacząć od siebie, czyli od składek, i równolegle szukać wsparcia, gdzie tylko będzie można, np. w Fundacji „Kirche in Not” („Kościół w potrzebie”).

DYSKUTANT IV

- Proponuję zatem przekształcić Radę Duszpasterską w Komitet Budowy Kościoła i przystąpić do działania.

NARRATOR

- Po kilku latach wzmoczonych starań i zabiegów ks. proboszcza i Komitetu Budowy Kościoła oraz przykładowej ofiarności parafian nowa świątynia stała się faktem. Jej konsekracji, po uprzednim gorliwym uczestnictwie parafian w Misjach świętych, dokonał 18 października 1997 r. biskup łomżyński Stanisław Stefanek.

CHÓR *Te Deum laudamus*

Budowa kościoła, 1994

Scena 2. Dwa kościoły

DYSKUTANT I

- No to mamy, jak nigdy, dwa kościoły - zabytkowy drewniany i nowy murowany. Utrzymanie zabytku w należytym stanie wykracza poza nasze możliwości. Musimy zdecydować o jego dalszych losach.

DYSKUTANT II

- Pamiętajmy, że wiąże się z nim ponad dwa wieki naszej, niełatwej, ale także ciekawej i chlubnej historii.

DYSKUTANT III

- Odwiedzali go i podziwiali dostojni goście, a wśród nich również sam wieszcz Zygmunt bywając w rozległych posiadłościach rodu Krasińskich.

DYSKUTANT IV

- My też odnosimy się do naszego kościoła z sentymentem. W nim przyjmowaliśmy sakramenty święte, w nim żegnaliśmy naszych bliskich...

DYSKUTANT I

- W nim przeżywaliśmy ważne i doniosłe dla parafii chwile, jak Misje święte i prymicie naszych pięciu księży: ks. Wincentego Walendziaka, ks. Antoniego Kuśmierczyka, ks. Jana Zegi, ks. Leszka Misiarczyka i ks. Janusza Warycha.

DYSKUTANT II

- W nim witaliśmy wszystkich naszych ks. proboszczów, a dwóch z nich - ks. Rzewnickiego i ks. Morke - odprowadziliśmy stąd na miejsce wiecznego spoczynku...

DYSKUTANT III

- W jego progach witaliśmy dostojnych Gości, w tym biskupów płockich Antoniego Nowo-

Demontaż zabytkowego kościoła – widok od strony głównego wejścia, kwiecień 2007 r.

wiejskiego i Leona Wetmańskiego, męczenników, wyniesionych niedawno do chwały ołtarzy.

DYSKUTANT IV

- Już takie pobieżne stwierdzenia dowodzą, że ten kościół jest nam szczególnie bliski.

DYSKUTANT I

- Tak, to wszystko prawda. Tylko, jeśli chcemy go zachować, musimy się z nim... rozstać... Widzę dla niego godne miejsce w skansenie, konkretnie w Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu.

DYSKUTANT II

- Jak to tak? Kościół przenieść?!

DYSKUTANT III

- I aż taki kawał drogi?!

DYSKUTANT IV

alizowali szereg zbożnych inicjatyw i przedsięwzięć. Oto one:

Podczas narracji prezentowane są rekwizyty lub fotogramy nawiązujące do omawianych kwestii

- tygodniowe Misje św. jubileuszowe
- kanoniczna wizytacja parafii z akcentami jubileuszowymi
- doroczny odpust parafialny także z akcentami

- Przed dwustu laty do Drąždzewa też go przeniesiono, z Krasnosielca. W ten sposób przetrwał do dzisiaj. Powinnością naszą jest zachowanie go dla kolejnych pokoleń. Pozostając u nas, bez fachowej i kosztownej konserwacji, popadnie w ruinę. Do tego dopuścić nie wolno. Na pokonanie odległości też się znajdzie rada - przybędzie nam kolejna trasa pielgrzymkowa.

NARRATOR

- Ostatecznie zabytkowy kościół translokowano do Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu, gdzie 8 czerwca 2008 r. odbyło się jego poświęcenie przez biskupa płockiego Piotra Libeę, który również sprawował w nim Mszę św. Wśród wiernych obecna była liczna delegacja parafian drąždzewskich wraz z księdzem proboszczem Andrzejem Groblewskim. Miejsce po kościele w Drąždzewie upamiętnia kapliczka z figurą Chrystusa.

CHÓR *Barka*

Scena 3. Jubileusz 100-lecia parafii

NARRATOR

- Rok 2011 jest dla parafii Drąždzewo rokiem Jubileuszowym, spinającym jej stuletnie dzieje. Dziękując Bogu za wiekową opiekę i prosząc o nieustające błogosławieństwo na przyszłość, parafianie, we współpracy z księdzem proboszczem Andrzejem Groblewskim, podjęli i zre-

Uroczyste nadanie rondy w Drąždzewie im. ks. Stefana Morki, 19 czerwca 2011 r.

- jubileuszowymi
 - konkurs wiedzy o życiu i działalności ks. Stefana Morki, siódmego proboszcza parafii
 - nadanie rondy w Drąždzewie imienia ks. Stefana Morki
 - ufundowanie w Drąždzewie-Kujawach kapliczki przydrożnej ku czci Chrystusa Frasobliwego
 - obchody 45-lecia Kapłaństwa ks. prob. Andrzeja Groblewskiego
 - dziękczynna pielgrzymka parafian do Częstochowy
 - dziękczynny wyjazd dzieci komunijnych do Niepokalanowa i Lasek
 - malowanie kościoła i towarzyszące prace konserwacyjne oraz dekoracyjne
 - ufundowanie tablic: jubileuszowej i upamiętniającej księży proboszczów
 - wydanie okolicznościowego folderu
 - opracowanie historii parafii
 - wystawa fotogramów obrazujących dzieje parafii
 - artykuły z życia parafii na łamach prasy katolickiej, lokalnej i w Internecie.
 - dziękczynne niedzielne Msze św. (sumy)
- CHÓR *Boże! coś Polskę*
* * *

Tadeusz Kruk

W przedstawieniu JUBILEUSZ

wystąpili uczniowie

Publicznej Szkoły Podstawowej

im. E. Rolskiego

w Dąrdzewie:

Babcia - Klaudia Skowrońska
Dziadek - Sebastian Tański
Wnuczka - Daria Kruk
Dziedziec - Szymon Zadrożny (!)
Brat dziedzica - Daniel Kęszczyk
Biskup - Karolina Flak
Proboszcz - Artur Róziecki
Ministrant - Szymon Zadrożny (!)
Dyskutanci: - Sandra Pliszka
 - Wiktoria Ogonowska
 - Aleksandra Romanowska
 - Martyna Rutkowska
Gospodarze: - Szymon Larenta
 - Patryk Pochoda
 - Paweł Dudek
Parafianie: - Patrycja Fąk
 - Weronika Biedrzycka
 - Sandra Kisielewska
 - Julia Pochoda
 - Eliza Dudek
Uczennica - Alicja Grabowska

Statyści (przedszkolaki) - siostry Joanna
 i Marta Kacprzyńskie, Karol Płoski
Głos z tłumu I - Justyna Zysk
Głos z tłumu II - Dariusz Wierzbicki

Oprawa muzyczna:

Chór szkolny pod kierunkiem

Hanny Kęszczyk w składzie:

Weronika Biedrzycka
Eliza Dudek
Paweł Dudek
Patrycja Fąk
Paulina Fąk
Karolina Flak
Alicja Grabowska
Daniel Kęszczyk
Sandra Kisielewska
Daria Kruk
Szymon Larenta
Weronika Ogonowska
Sandra Pliszka
Julia Pochoda
Patryk Pochoda
Ola Romanowska
Artur Róziecki
Martyna Rutkowska
Klaudia Skowrońska
Sebastian Tański
Szymon Zadrożny
Julia Pochoda - występ solowy
oraz gościnnie

Chór parafialny pod kierunkiem organisty

Tadeusza Kęszczyka w składzie:

Stanisław Bakula
Andrzej Dąbrowski
Danuta Dudek
Janina Fąk
Włodzimierz Gajek
Elżbieta Heromińska
Anna Kacprzyńska
Zofia Kacprzyńska
Hanna Kęszczyk
Wanda Olbryś
Joanna Pochoda
Barbara Pukas
Jolanta Róziecka
Wacława Skrobecka
Alina Sztych
Anna Sztych
Lech Sztych

**Młodzieżowa orkiestra dęta z Pienic
w składzie:**

Daniel Grzegorzczak
Łukasz Grzegorzczak
Karolina Wilkowska
Albert Wilkowski
Michał Wilkowski
Rafał Wilkowski
Monika Zaleska
Mariusz Zaleski

Narracja:

Justyna Zysk i Dariusz Wierzbicki

Dekoracja:

Joanna Tubis-Flak

Obsługa audiowizualna:

Artur Kozłowski

Pomoc i opieka merytoryczna:

Anna Zega

Konferansjerka:

Beata Heromińska

Obsługa foto/video:

Artur Płoski i Emil Murach

Obsługa medialna:

Sławomir Rutkowski

Scenariusz Jubileuszu,

według własnego tekstu

- Tadeusz Kruk

Reżyseria: - Tadeusz Kruk

- Hanna Kęszczyk

- Aniela Szewczak

Dąrdzewo, niedziela 18 grudnia 2011 r.

Wystąpienie ks. proboszcza Andrzeja Groblewskiego

„Nie mogę przejść nad tym wydarzeniem obojętnie. Nie myślałem, żeby się tutaj wypowiadać. Ale praca, jaką tutaj widzę, nie może być nie zauważona. Dołączam się do wdzięczności, jaką należy wyrazić dla aktorów, dla artystów, ale przede wszystkim moją wdzięczność kieruję do pana Tadeusza Kruka. (oklaski) Dodam, że ten rok, dla mnie był dosyć ważny, te ważne wydarzenia zostały wyliczone. A tym akcentem artystycznym, że tak powiem, kończymy ten obchód stulecia. Stulecie - bardzo ważne wydarzenie. Jeszcze będziemy religijnie Panu Bogu wyrażać wdzięczność w Boże Narodzenie. Ale ten akcent, który dzisiaj przeżyliśmy jest bardzo piękny, i długo w pamięci naszej pozostanie. Więc jeszcze raz moja wdzięczność panu Tadeuszowi za to, co napisał, i wykonawcom. A trzeba przyznać, że dzieci to pięknie przedstawiły, czym jestem zbudowany. (oklaski) Najpierw trzeba było to napisać, żeby przedstawić. A napisać można brzydko i ładnie, poprawnie i byle jak. A więc to napisane było, uważam - ja nie jestem literatem - pięknie. Podobało mi się. Stąd moja wdzięczność dla wszystkich.

A wam, drodzy moi parafianie, także dziękuję, że przyszliście, że chcieliście w tym uczestniczyć. (...)"

Wystąpienie ks. proboszcza Andrzeja Groblewskiego

Wystąpienie Tadeusza Kruka

*Ziemio drądzewska bliska rodzinna
Tutejszym swojska obcym gościnna
Od wieków spięta wstęgą Orzyca
Blaskiem bogatych dziejów zachwycasz*

18 grudnia 2011 r. jest dla naszej parafii datą charakterystyczną. Niniejszym przedstawieniem zakończyliśmy obchody Roku Jubileuszowego 100-lecia parafii Drądzewo. Wchodzimy w następne stulecie.

Również dzisiaj, dokładnie w tej chwili, w katedrze łomżyńskiej odbywa się uroczystość kanonicznego objęcia Diecezji łomżyńskiej przez nowego ordynariusza J. E. ks. bpa Janusza Stepnowskiego. Jesteśmy zatem myśłami z nowym Pasterzem naszej Diecezji.

PODZIĘKOWANIA

Realizatorzy bezpośredni:

Pani Beata Heromińska - za przykładną i twórczą współpracę, w tym udostępnienie wyposażenia technicznego oraz za zaangażowanie na wszystkich etapach przygotowań, włącznie z konferansjerką

Pani Hanna Kęszczyk - za współreżyserię przedstawienia i wszechstronne zaangażowanie na wszystkich etapach przygotowań,

Pan Tadeusz Kęszczyk wraz z chórem parafialnym - za wokalnno-muzyczną oprawę uroczystości

Pani Barbara Kluczek - dyrektor szkoły wraz z zespołem - z kuchni i obsługi - **Paniami:** Hanną Bielską, Małgorzatą Flanczewską,

Tadeusz Kruk dziękuje...

Celiną Krawczyk, Ireną Kuśmierczyk, Ewelina Michalak, Jadwigą Tubis, Magdaleną Wilga - za życzliwość i współpracę na wszystkich etapach przygotowań

Pan Artur Kozłowski - za profesjonalną obsługę audiowizualną i współpracę na wszystkich etapach przygotowań

Pan Artur Płoski - za profesjonalną obsługę filmową i fotograficzną oraz za życzliwość i zaangażowanie

Pan Sławomir Rutkowski - za głębokie zaangażowanie i przykładną i twórczą współpracę

na wszystkich etapach przygotowań oraz za obsługę medialną

Pani Aniela Szewczak - za współreżyserię przedstawienia i wszechstronne zaangażowanie na wszystkich etapach przygotowań,

Pani Joanna Tubis-Flak - za profesjonalną dekoracją i twórczą współpracę na wszystkich etapach przygotowań

Pani Anna Zega - za pomoc i opiekę merytoryczną nad przebiegiem przedstawienia

Pani Justyna Zysk i Pan Dariusz

Wierzbicki - za profesjonalną narrację i zaangażowanie na wszystkich etapach przygotowań

Orkiestra dęta z Pienic - za muzyczne ubogacenie spektaklu

Osoby wspierające:

Ks. Andrzej Groblewski, Panie: Ewa Dębek, Sylwia Dudek, Agnieszka Kisielewska, Grażyna Krajewska, Anna Kruk, Danuta Kruk, Teresa Parciak, Barbara Płoska, Joanna Rutkowska, Jolanta Topa, Jolanta Wróblewska i Pan Tomasz Dudek

- oraz wszyscy, którzy w jakikolwiek inny sposób przyczynili się do realizacji tego przedsięwzięcia poprzez dobre słowo, dobrą radę, deklarację współpracy lub konkretne działanie, jak np. wypożyczenie strojów i choinek czy niezbędnych atrybutów. Realizacja była możliwa dzięki konstruktywnej współpracy Organizatorów ze szkołą, GOK-iem i licznym gronem osób życzliwych.

Tadeusz Kruk

Drądzewo, niedziela 18 grudnia 2011 r.

Boże Ciało 2010 - ołtarzyk z Drądzewa przy Kopcu 1000-lecia

**Krasnosielcki
Zeszyt**

Historyczny

bezpłatny dodatek specjalny
do społecznego miesięcznika
„Wieści znad Orzyca”, TPZK

Wydawca: Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Krasnosielckiej, 06-212 Krasnosielec, ul. Rynek 39a, tel. 29 71 75 205
Nr konta TPZK: 29 8917 0001 0000 1544 2000 0010 Bank Spółdzielczy w Krasnosielcu

Redaktor wydania: Sławomir Rutkowski kom. 727 253 751 rutkowski.plus@gmail.com

Współpraca: Tadeusz Kruk kom. 885 157 121 tadeusz.kruk@onet.eu

Redaktor wydania zastrzega sobie prawo do skracania i adiustacji publikowanych tekstów, a także opatrywania ich własnymi tytułami oraz doboru zdjęć i szkiców. Poglądy wyrażane w artykułach są poglądami ich autorów a nie wydawcy.

Nakład: wydanie dostępne tylko w wersji elektronicznej na stronach: www.tpzk.pl oraz www.naszkrasnosielec.tpzk.pl